

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

25 janvier 2023

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 6 août 1990
relative aux mutualités et
aux unions nationales de mutualités**

Amendements

Voir:

Doc 55 **3001/ (2022/2023)**:
001: Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

25 januari 2023

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van 6 augustus 1990
betreffende de ziekenfondsen en
de landsbonden van ziekenfondsen**

Amendementen

Zie:

Doc 55 **3001/ (2022/2023)**:
001: Wetsontwerp.

08724

N° 1 de Mme **Van Peel**

Intitulé

Remplacer l'intitulé par ce qui suit:

“Proposition de loi modifiant la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités et la loi coordonnée du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités”

Nr. 1 van mevrouw **Van Peel**

Opschrift

Het opschrift vervangen als volgt:

“Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, en tot wijziging van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen”

Valerie Van Peel (N-VA)

N° 2 de Mme **Van Peel**Art. 40/1 (*nouveau*)

Insérer dans un chapitre 2/1 intitulé “Modification de la loi du 14 juillet 1994 relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités” un article 40/1 rédigé comme suit:

“Art. 40/1. Dans l’article 195 de la loi coordonnée du 14 juillet 1994 relative à l’assurance obligatoire soins de santé et indemnités, modifié en dernier lieu par la loi du 18 mai 2022, dans le § 1er, 2°, l’alinéa 5 est abrogé.”

JUSTIFICATION

L’article 24 du projet de loi à l’examen supprime à juste titre la base légale de la subvention qui était octroyée jusqu’en 2007 aux organismes assureurs qui avaient organisé un service des soins de santé “petits risques” en faveur des travailleurs indépendants. En effet, cela fait longtemps que cette disposition n’a plus de raison d’être, puisque les “petits risques” pour les travailleurs indépendants sont intégrés depuis 2008 dans l’assurance maladie obligatoire.

Le projet de loi manque cependant l’occasion de supprimer également une subvention obsolète perçue par les organismes assureurs depuis 2008. En effet, depuis 2008, l’INAMI verse aux cinq unions nationales, en vertu de la loi sur l’assurance maladie, un montant annuel non indexé de 11,41 millions d’euros pour compenser l’intégration intervenue en 2008 des “petits risques” pour les indépendants dans l’assurance maladie obligatoire.

Cette nouvelle subvention accordée aux mutualités depuis 2008 est en réalité superflue, puisque l’intégration des “petits risques” pour les indépendants dans l’assurance maladie obligatoire a précisément permis aux organismes assureurs de réaliser des économies – ce que le ministre en charge de cette matière a également reconnu à l’époque. Mais malgré cela, le ministre a considéré il y a 15 ans qu’une indemnité supplémentaire pouvait se justifier par le fait que l’intégration des petits risques créerait “dans un premier temps” une charge de travail administratif supplémentaire. L’exposé des motifs s’appuie sur les éléments suivants:

Nr. 2 van mevrouw **Van Peel**Art. 40/1 (*nieuw*)

Onder een nieuw hoofdstuk 2/1 met als opschrift “Wijziging van de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen”, een artikel 40/1 invoegen, luidende:

“Art. 40/1. In artikel 195 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 mei 2022, in § 1, 2°, wordt het vijfde lid opgeheven.”

VERANTWOORDING

Artikel 24 van dit wetsontwerp schrappt terecht de wettelijke basis voor de betoelaging, tot en met 2007, van de verzekeringsinstellingen die een dienst geneeskundige verzorging “kleine risico’s” hadden ingericht voor de zelfstandigen. Deze bepaling is immers al lange tijd niet meer relevant, vermits de “kleine risico’s” voor zelfstandigen sinds 2008 zijn geïntegreerd in de verplichte ziekteverzekering.

Het wetsontwerp mist echter een kans om ook de achterhaalde toelage die de verzekeringsinstellingen sinds 2008 ontvangen, te schrappen. Krachtens de ZIV-wet ontvangen de vijf landsbonden sinds 2008 immers jaarlijks van het RIZIV een niet-geïndexeerd bedrag van 11,41 miljoen euro ter compensatie van het feit dat de “kleine risico’s” voor zelfstandigen in 2008 werden geïntegreerd in de verplichte ziekteverzekering.

Deze nieuwe betoelaging van de ziekenfondsen in 2008 was eigenlijk overbodig, vermits de integratie van de “kleine risico’s” voor zelfstandigen in de verplichte ziekteverzekering net een besparing met zich meebracht voor de verzekeringsinstellingen. Dat erkende ook de toenmalige bevoegde minister. Maar desondanks oordeelde de minister vijftien jaar geleden toch dat een bijkomende vergoeding gerechtvaardigd kon worden door het feit dat de integratie van de kleine risico’s “in eerste instantie” een bijkomende administratieve werklast zou creëren. In de memorie van toelichting wordt de bijkomende vergoeding als volgt verantwoord:

“S’il est exact qu’à terme l’intégration des “petits risques” sera génératrice d’économies d’échelle, dans un premier temps celle-ci engendrera une charge de travail importante pour les organismes assureurs (adaptation des systèmes informatiques, de la comptabilité, de l’organisation des services, papiers et formulaires, ...). Pour cette raison il est prévu de majorer de ce montant les frais d’administration.”¹

Cela fait aujourd’hui 15 ans que les petits risques pour les indépendants ont été intégrés dans l’assurance maladie obligatoire. Même s’il était éventuellement nécessaire d’accorder une indemnité “dans un premier temps”, en raison du coût lié à l’intégration des petits risques pour les indépendants, ce n’est plus le cas aujourd’hui – 15 ans plus tard. Les maigres ressources financières de l’INAMI pourraient sans aucun doute être investies plus utilement au profit de la santé des patients. En outre, ces indemnités supplémentaires nuisent à la transparence du financement des organismes assureurs.

Nous proposons donc la suppression de cette indemnité de 11,41 millions d’euros accordée chaque année par l’INAMI aux unions nationales.

“Hoewel de integratie van de “kleine risico’s” inderdaad schaalbesparingen zal opleveren, zal ze in eerste instantie een grote werklust genereren voor de verzekeringsinstellingen (aanpassing van de informaticasystemen, van de boekhouding, van de organisatie van de diensten, papieren en formulieren, ...). Daarom is er voorzien om het bedrag van de administratiekosten te verhogen met dit bedrag.”¹

Ondertussen is het al vijftien jaar geleden dat de integratie van de kleine risico’s voor zelfstandigen in de verplichte ziekteverzekering heeft plaatsgevonden. Zelfs als het al nodig was om “in eerste instantie” een vergoeding toe te kennen omdat de integratie van de kleine risico’s voor zelfstandigen een kost met zich meebracht, dan is dat ondertussen – na vijftien jaar – niet langer het geval. De schaarse financiële middelen van het RIZIV kunnen zonder enige twijfel nuttiger geïnvesteerd worden ten voordele van de gezondheid van de patiënt. Bovendien verminderen bijkomende vergoedingen zoals deze de transparantie van de financiering van de verzekeringsinstellingen.

Wij stellen dan ook voor om deze jaarlijkse vergoeding van 11,41 miljoen van het RIZIV aan de landsbonden te schrappen.

Valerie Van Peel (N-VA)

¹ <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/51/2764/51K2764001.pdf>

¹ <https://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/2764/51K2764001.pdf>